ଚିତ୍ର କାହାଣୀ

ମୁଣ୍ଡା ଓଡ଼ିଆ ପାଠ ବହି

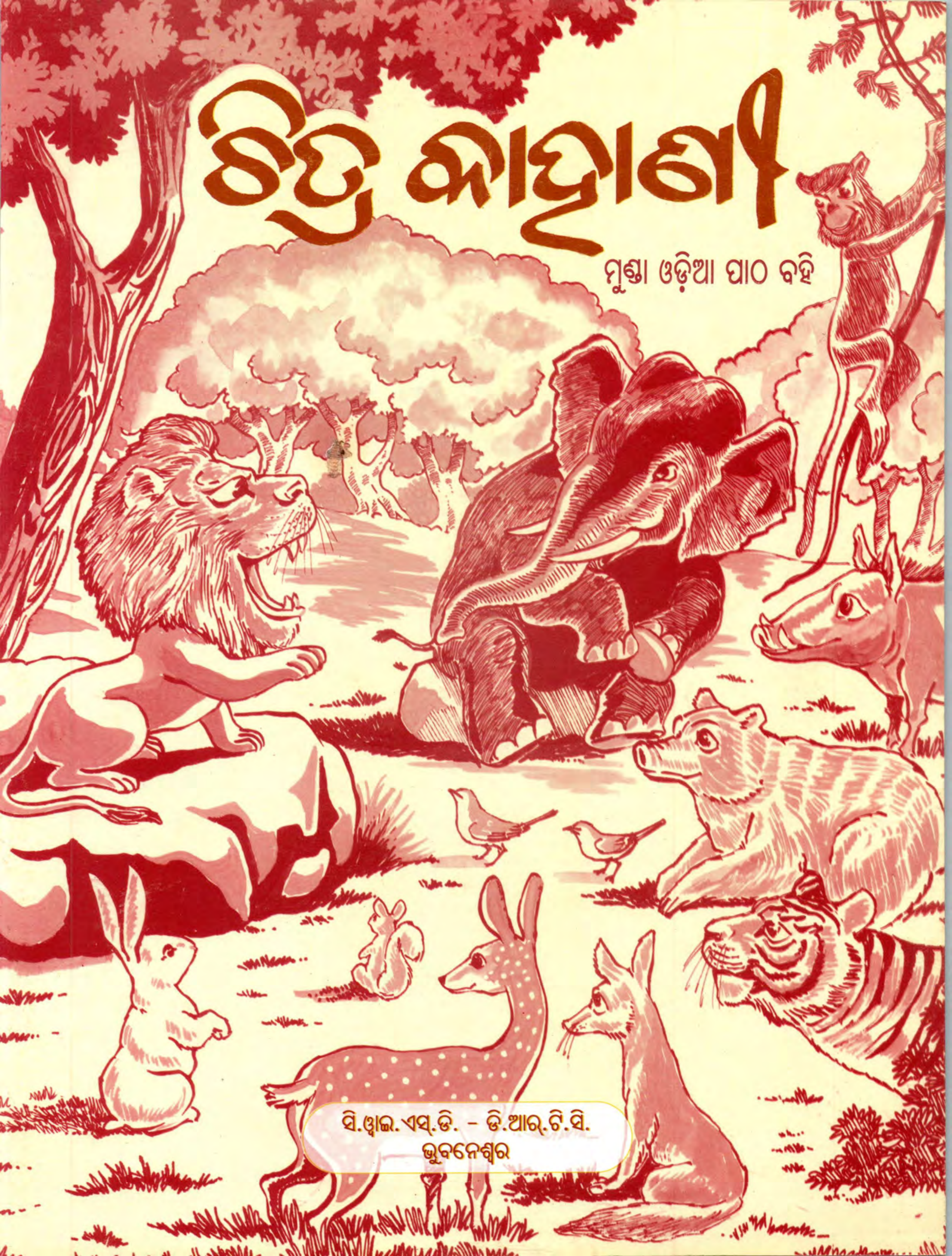

ସି.ଓ୍ୱାଇ.ଏସ୍.ଡି. - ଡି.ଆର୍.ଟି.ସି.
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଚିତ୍ର କାହାଣୀ

ମୁଣ୍ଡା ଓଡ଼ିଆ ପାଠ ବହି

ସି.ୱାଇ.ଏସ୍.ଡି. - ଡି.ଆର୍.ଟି.ସି.

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଚିତ୍ର-କାହାଣୀ

(ମୁଣ୍ଡା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶ୍ରେଣୀ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ସଂସ୍କରଣ)

ପ୍ରସ୍ତୁତି	:	ସି.ୱାଇ.ଏସ୍.ଡି.-ପ୍ରୟାସ, ସୁନ୍ଦରଗଡର ପ୍ରକଳ୍ପ କର୍ମୀ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଶିକ୍ଷାଜିଲ୍ଲାର ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ
ସଂଯୋଜନା ଓ ସଂପାଦନା	:	ଶ୍ରୀ ଲଲାଟେନ୍ଦୁ ରଥ, ଡିନ୍. ଡି.ଆର୍.ଟି.ସି., ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀ ସୁକାନ୍ତ କୁମାର ମିଶ୍ର, ଶିକ୍ଷା ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ର ଡି.ଆର.ଟି.ସି., ଭୁବନେଶ୍ୱର
ସମୀକ୍ଷା	:	ଡ଼ଃ. ଦେବୀ ପ୍ରସନ୍ନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଡ଼ଃ. ଖଗେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର ଡ଼ଃ. ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ର
ପ୍ରକାଶନ କାଳ	:	ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୦୫
ପ୍ରକାଶକ	:	ସି.ୱାଇ.ଏସ୍.ଡି., ଇ-୧, ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନାଲ୍ ଏରିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧୦୧୩
ଲିପି ସଂଯୋଜନା	:	ସରସ୍ୱତୀ, ଗୌରୀନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ରେଖାଚିତ୍ର	:	ରମାକାନ୍ତ ସାମନ୍ତରାୟ
ମୂଲ୍ୟ	:	ଟ.୨୦/- (କୋଡିଏ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର)

ପୁସ୍ତକ ବିଷୟରେ...

ପିଲାମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଖେଳିବାପାଇଁ, ଗପ ଶୁଣିବା ପାଇଁ, ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ, ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ଓ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା ପାଇଁ । ଏସବୁକୁ ବିଚାର କରି ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବେଶକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ସି.ଓ୍ୱାଇ.ଏସ୍.ଡି. ତରଫରୁ କେତେକ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି । ଏସବୁ କାହାଣୀର କେତେକ ଚରିତ୍ରକୁ ପିଲାମାନେ ଆଗରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକରେ ଉଭୟ ମୁଣ୍ଡା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଦଶଟି କାହାଣୀ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ନିଜେ ପଢ଼ି ତାପରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଲାଭଳି ଚିତ୍ର, ବିଷୟ ଓ ତଥ୍ୟ ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ୱ-ଶିକ୍ଷଣକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇ ଅଛି । ପୁସ୍ତକଟି ନୂତନ ଢ଼ାଞ୍ଚାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଶିକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁମାନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଉପଯୁକ୍ତ ମତାମତ ଦେଇ ପାରିବେ । ପୁସ୍ତକରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇଥାଇପାରେ, ଗଠନ ମୂଳକ ମତାମତପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ରୁଚିସମ୍ମତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଦେ :

ତୁମ ମାନଙ୍କୁ ଖେଳ, ଗୀତ, ଗପ, ନାଚ ଆଉ ଚିତ୍ର ଭଲଲାଗେ । ପଶୁପକ୍ଷୀ କାହାଣୀତ ଆହୁରି ମଜାଲାଗେ । ତୁମକୁ ଏଇ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ଶିକ୍ଷକ ଶୁଣାଇବେ । ତା'ପରେ ତୁମେ କାହାଣୀଟିକୁ କହିବ । କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଅଭିନୟ କରିପାରିବ । ଚିତ୍ରରୁ ବି କାହାଣୀଟି ଜାଣିପାରିବ ।

ଏବେ ଏଇ କାହାଣୀରୁ ମଜାନେବା ତୁମର କାମ । ସାଂଗସାଥୀ ସହିତ ଏଇ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ ଆହୁରି ବହୁତ କଥା ଜାଣିହେବ ।

ତୁମେ ତ ଆଗରୁ କିଛି ଗୀତ, କିଛି କାହାଣୀ ଜାଣିଛ । ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମେ ସାଂଗମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ଭଲ । ତୁମେ ଏଇ କାହାଣୀଟିକୁ ଭଲଭାବରେ ଶୁଣ । ଦେଖିବ, କାହାଣୀରେ ବହୁତ ମଜା ମଜା କଥା ରହିଛି ଯାହା ତୁମର ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେବ ।

ଆସ ଏବେ କାହାଣୀ ଶୁଣିବା, କାହାଣୀ କହିବା, କାହାଣୀକୁ ବୁଝିବା, କାହାଣୀ ପଢ଼ିବା । ଆଉ ଯେଉଁ କଥା ଆମକୁ ଭଲ ଲାଗିବ ସେଇଠୁ ଆମର ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିବା ।

ତୁମର ସାଥୀ

ସି.ଓ୍ୱାଇ.ଏସ୍.ଡ଼ି.

cysd

ସୂଚୀପତ୍ର

	ପୃଷ୍ଠା
୧. ବାଘର୍ ଦଶା	୧-୪
୨. କାଓ୍ବା ଅଡ଼ୋଃ ତୁୟୁରା କାନାଜି (କୁଆ ଓ ବଲୁଆ)	୫-୮
୩. ବାର୍ ଜୁଡ଼ି (ଦୁଇ ସଂଗାତ)	୯-୧୨
୪. ଗୁନ୍‌ଡି ଗୁପିନିଇ ଏନାଏତେ ଜାଂବୁଉ ବିଂଗାଇ (ଗାଇ ଜଗୁଆଳି ଓ ଧମଣା ସାପ)	୧୩-୧୬
୫. ମୁଇ ଅଡ଼ଃ ହାତୀ ଲାଡ଼ାଇ (ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଓ ହାତୀ)	୧୭-୨୦
୬. ବିଲାଇ କାଟିଆ ଜମାୟେ ଚିକାନ୍‌ଲି ? (ବିଲେଇ ମୂଷାମାରେ କାହିଁକି)	୨୧-୨୪
୭. ବିଂଗ୍‌ରେୟା ଗନଜଃ (ସାପର ମୃତ୍ୟୁ)	୨୫-୨୮
୮. ତାଏନ୍ ସିମ୍ କାଏ ଜଅ ମା (କୁମ୍ଭୀର କାହିଁକି କୁକୁଡ଼ା ଖାଏ ନାହିଁ)	୨୯-୩୨
୯. ପୁରା ଜୁଲିଦାର୍ (ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ)	୩୩-୩୬
୧୦. ଙା ଚକେୟାଆ ଲାଏ ରାପୁଉ ଜାନା (ମା ବେଂଗର ପେଟ ଫାଟିଲା)	୩୭-୪୦

ପାଠ - ୧

ଗୁଂଡି ହାର କୁଲା

(ଗାଈ ଓ ବାଘ)

ମୁସିଂ ମିଆନ୍ ଗୁଂଡି ବୁରୁରେ ଆଡ଼ିଂଗ ତାଇନାଏ । ଇନିର କୁଲାରାଆ ହାବୁଡ଼ରେ ପାଡ଼ାଅ ନାନାଏ । କୁଲା ଗୁଂଡିକେ ଜମ୍‌ମିଙ୍ଗ୍ ମେନ୍‌ଲାଏ । ଗୁଣ୍ଡି କାଜିଲାଏ, ଇଙ୍ଗ୍ ଇଆଁ ହନ୍‌କେ ତଆ ଏମ୍ କେତେ ହିଜୁଗାଇଂ । ଏନେତେ ଇଂକେ ଜମିଂମେ । କୁଲା କାଜିଲାଏ, ହଁ ଜୁ । ହିଜୁମେ । ଗଂୁଡି ଆଓଆତେ ସେନ୍ ନାନାୟେ । ହନ୍‌କେ ତଓ୍ୱା ଏମାଁଜାଏ । ଗୁଂଡି କୁଲା ତାଆ ସେନ୍ ନାନାୟେ । ଗୁଂଡି ସାତ୍ କାଜିଲେତେ କୁଲା ଗୁଂଡିକେ ବାଗିତାଇଜାଏ ।

ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଗାଈ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚରୁଥିଲା ।

ସେ ବାଘର ମୁହଁରେ ପଡ଼ିଗଲା । ବାଘ ଗାଈକୁ ଖାଇବି ବୋଲି କହିଲା । ଗାଈ କହିଲା, "ମୁଁ ମୋର ଛୁଆକୁ କ୍ଷୀର ଦେଇ ଆସିବି । ତା'ପରେ ମୋତେ ଖାଇବୁ ।" ବାଘ କହିଲା, ହଁ ଯା, ଆସିବୁ ।

ଗାଈ ଘରକୁ ଗଲା । ବାଛୁରିକୁ କ୍ଷୀର ଦେଲା ।

ଗାଈ ବାଘ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିଲା । ଗାଈ ସତ କହିଥିବାରୁ ବାଘ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧. କାହାକୁ ଘରେ ପୋଷୁ (ଅଡ଼ାରେ ଆସୁଲ୍‌କ ଅକଏ କାଜିମେ)

ବାନ୍‌ଦାରା

କୁଲାଇ

ଉରିକ୍

ମେରମ୍

୨. ଛବି ଦେଖି ଗପଟିଏ କୁହ (ଛାପା ନେଲ୍‌କେତେ କଥାନି ମିଆଦ୍ କାଜିମ୍)

୩ . ନିଜ ଭାଷାରେ ନାମ କହ ଓ ଲେଖ

(ଆମାଃ ଭାଷାରେ ନୁତୁମ୍ ଅଲେମ୍)

ତୁଡ୍

ସିମ୍

ହାରିକ୍

ହରଚଚ

୪ . ରଙ୍ଗ ଦିଅ (ରଙ୍ ଏମେମ୍)

ପାଠ - ୨

କାଓ୍ୱା ଅଡ଼ୋଃ ତୁୟୁରା କାନାଜି

(କାଉ ଓ ବିଲୁଆ କଥା)

ମୁସିଂ ହୁଲାଂ ସେତା ସେତା ମିଆଦ୍ କାଉଓ୍ୱା ଜିଲୁ ଖାଣ୍ଡ ସାବ୍‌କିଆ ଏତେ ଦାରୁ ଚେତାନରେ ଦୁବ୍ ଲେନାଏ । ଏନାକେ ନେଲ କେତେ ତୁୟୁ ଲୋଭ କେଦାଏ । ଇନିଁ ଜିଲୁ ଜୋମ ମନେ କେଦାଏ । ଇନିଃ ଉଡୁଃ କିଜାଚିଲିକା ଲେରେ ଇନିଃ ତାଏତେ ମାସ ଖାଣ୍ଡ ଆଉ ଧାଡ଼ିଆଂ । ଇନିଃ ଆଏକେ ବିଶ୍ୱାସୀ (ସାଚାଟ) ବାଇକେଦାଏ । ଆରଂ ନିମିର ବାମଂଡେ ବାଇ ଜାନାଇଂ । ନା: ଇମାତାଂ ଆଇଂ, ହାକୁ, ମାଂସ ସବେରା ସିଣିଜ୍ ଜୋମ ବାଗେ କେଡ଼ାଇଂ । ତୁୟୁ କାଜି କେଦାଏ ଆଇଂ ଆୟୁମ କେଦା ଚି ଆମ ସୁନ୍ଦାର ରାଗତେ ଦୁରାଂ ଗାମୁ ତାନାମ । ତୁୟୁ କାଜି ଯାଏ ମିସୀ ଦାୟା କେତେ ମିଆଦ୍ ଦୁରାଂ ଆଲେମ ଚି ? ତୁୟୁରା କାନାଜିରେ କାଉଓ୍ୱା ଖୁସ ଜାନାଏ । ଦୁରାଂ ଗାମୁତାନ ଇମ୍‌ତାଂ ଆଜାଁ ମଚାଏ ତେ ମାସ ଖାଂଡା ଅତେରେ ଉୟୁଜାନା । ମାସ ଖାଂଡା ସାବ୍‌କିଆତେ ତୁୟୁ ବୁରୁତେ ନିର୍ ଜାନା ।

ଦିନେ ସକାଳୁ ଗୋଟିଏ କାଉ ମାଂସ ଖଂଡେ ଧରି ଗଛ ଉପରେ ବସିଥିଲା । ତାକୁ ଦେଖି ବିଲୁଆର ଲୋଭ ବଢ଼ିଲା । ସେ ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ମନ କଲା । ବିଲୁଆ ଭାବିଲା -କେମିତି କାଉ ଠାରୁ ମାଂସ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିବ ।

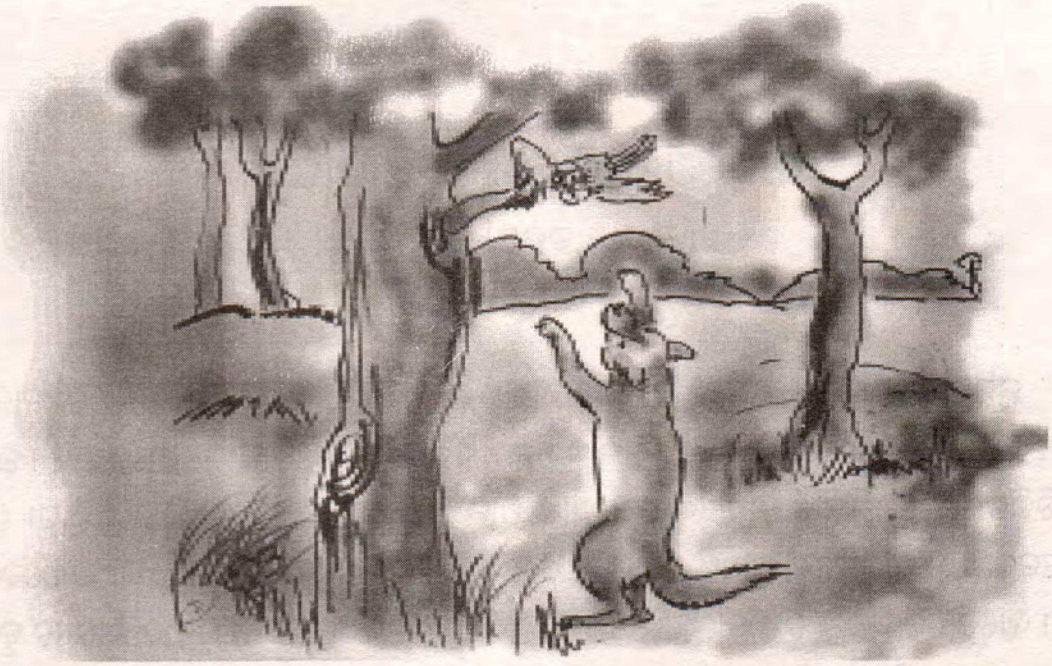

ବିଲୁଆ କହିଲା - ମୁଁ ଶୁଣିଛି, ତୁମେ ଭଲ ସ୍ୱରରେ ଗୀତ ଗାଇ ପାର । ତେଣୁ ଭଉଣୀ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଗାଇ ଶୁଣାଇ ଦିଅନା !

କାଉ ବିଲୁଆର କଥାରେ ଖୁସି ହୋଇଗଲା । ଗୀତ ଗାଉଥିବା ବେଳେ କାଉ ପାଟିରୁ ମାଂସ ଖଂଡଟି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ।

ମାଂସ ଖଂଡକୁ ଧରି ବିଲୁଆ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧.ବିଂଦୁ ଯୋଡ଼ (ବିଂଦୁ ଯୋଡ଼ାଏମ୍)

୨. ଗଣିକୁହ (ଲେକାକେତେ କାଜିମ୍)

୧ + ୨ = ୩

୨+ ୨ = ୪

୩ + ୨ = ୫

୩. ଚିତ୍ର ଦେଖି କୁହ (ଛାପା ନେଲ୍‌କେ କାଜିପେ)

	ମୁଂଡା	ଓଡ଼ିଆ
	କାଓ୍ୱା	କାଉ
	ତିୟୁ/ତୁୟୁ	ବିଲୁଆ
	ହାକୁ	ମାଛ

୪. ରାସ୍ତା ଖୋଜି ଦିଅ (ହାରା ନାମ୍ ତାମ୍)

ପାଠ - ୩

ବାର୍ ଜୁଡ଼ି

(ଦୁଇ ସଂଗାତ)

ମିନ୍‌ଡ଼ ହୁଓ୍ୱାଆ ଇଙ୍ଗା ସିମ୍ ତାଇକିନା । ଆୟାଆ ସିମ୍ ହନ୍‌କ ତାଇକିନା । ମୁସିଙ୍ଗ ଆ-ଏ ଆକକେ ଉଓ୍ୱାଆରେ ଏ ବାଗେୟାଡ଼କୁଆ । ଆକୁଓ୍ୱା ଆଲାଗିଡ଼ ଚାରା ନାମେ ଏ ସେନଯାନା । ଉଓାଆରେ ସିମ୍‌କ ହନ୍‌ର ବା ତାଇକିନା କ । ଅଚାନକ୍ ମିନ୍‌ଡ଼ ସିମ୍ ହନ କାକାଲା କି ଡ଼ା ଆଏ । ଆୟାଆ କାକାଲା ଆୟୁମ କେଏତେ ମା' ସିମ୍ ନିର୍ ନିର୍‌ତେଏ ହୁଜୁଉଲିନା । ଲେଲ୍‌କିଡ଼ାଏ, ଆୟାଆ ଆରେ ହାଇ ଜାଂଗ୍ ପାଶାଓ୍ୱାକାନା । ମା ସିମ୍ କଅକେଏ କିୟା ଆଗୁଲିୟେଏ । କ-ଅ ଆୟାଆ ଜିଲିଙ୍ଗ୍ ଆ ଚଲେତେ ଜାନୁମ୍‌ମେଏ ଅଲଡ୍ କିଡ଼ା । ସିମ୍ ଅଡ଼ଅ କ-ଅ ସାପାକି ଜାନା କିନ୍ ।

ଜଣେ ଲୋକର ଗୋଟିଏ ମାଇ କୁକୁଡ଼ା ଥିଲା । ତା'ର ଗୁଡ଼ିଏ ଚିଆଁ ଥିଲେ । ଦିନେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆହାର ଖୋଜିବାକୁ ଗଲା ।

ଘରେ କୁକୁଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ଚରାବୁଲା କରୁଥିଲେ । ହଠାତ୍, ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ପାଟି କଲା । ତା' ପାଟି ଶୁଣି ମାଆ କୁକୁଡ଼ା ଦଉଡ଼ି ଆସିଲା ।

ଦେଖିଲା, ତା ପାଟିରେ ମାଛ କଣ୍ଟାଟିଏ ଲାଗିଛି । ମାଆ କୁକୁଡ଼ା ବଗକୁ ଡାକି ଆଣିଲା । ବଗ ତା' ଲମ୍ବା ଥଣ୍ଟରେ କଣ୍ଟାଟି କାଢ଼ିଦେଲା । କୁକୁଡ଼ା ଓ ବଗ ସଙ୍ଗାତ ବସିଲେ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଗଣି କୁହ (ଲେକାକେତେ କାଜିମ୍)

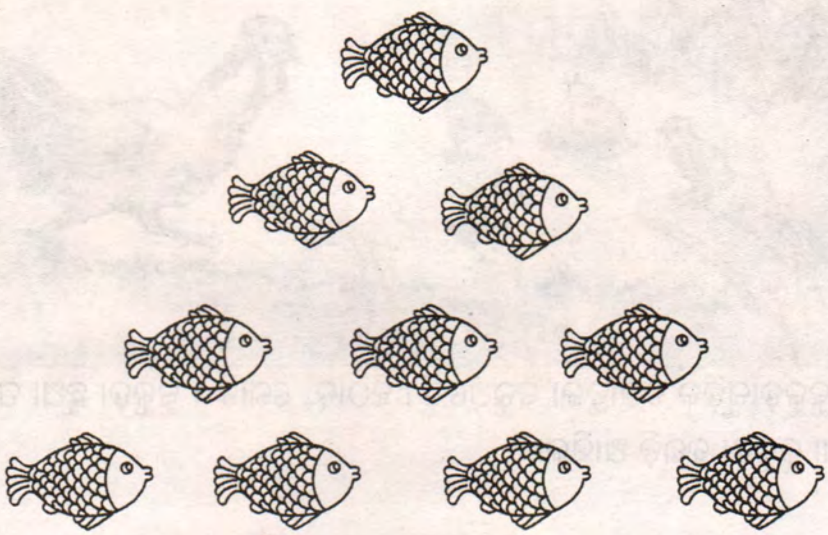

୨. ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଚିହ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦୁଇ ଧାଡି ଲେଖ

(ଜାଉଂତ ଅଡ଼ଃ ଅଡେ ଉରୁମ୍‌କେତେ ଏନ୍‌କଆ ବିଷାଏରେ ବାର୍‌ ଧାଡ଼ି ଅଲେମ୍‌)

କୁଲା/କୁଲେ

ହଁସ

କାଉଆ

ପାରା

ସାରାମ୍‌

କୁଲେଇ

୩. କିଏ ଅଣ୍ଡା ଦିଏ

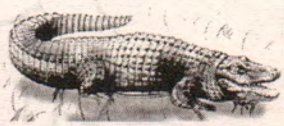

୪. ଚିତ୍ର ଦେଖି ଗପ କୁହ

୫.ରଙ୍ଗ ଦିଅ (ରଙ୍ଗ ଏମେମ୍)

ସାରାଆ

ପାଠ - ୪

ଗୁନ୍‌ଡି ଗୁପିନିଇ ଏନାଏତେ ଜାଂବୁଉ ବିଂଗାଇ

(ଜଗୁଆଳୀ ଓ ଧମଣା ସାପ)

ଏକଟୁ ହାତୁରେ ମିନ୍‌ଡ ଗୁନ୍‌ଡି ଗୁପିନିଇ ତାଇକେନା । ଆ-ଏ ସବ୍‌ଦିନ ଗୁନଡି ଗୁପିଇ-ତେ ଇଡ୍‌କୁଆ । ରତୁ ଏକଟୁ ଇଡ୍‌କେଏ ତେ ସେନୁଓ୍ୱା । ବୁଟୁରେ ରତୁ ସାଡ଼ି-ତେ ରା-ଆସାନା । ମୁସିଂ-ଏ ଘଟଣା ସବ୍‌ଦିନ ଲିକା ଗୁନ୍‌ଡି ଗୁପିଇ ସେନ୍ ଲିନା । ଏ-ନ-ମୁସିଂ ରତୁଇ ଇଡ଼ଲିଡ଼ା । ଏ-ନ ମୁସିଂ ଆୟାଆ ଅସୁବିଧେ ତାଇକିନା । ଅଚାନକ ମିନ୍‌ଡ ଜାଂବୁଉ ବିଂ ହୁଜୁଉଲେନତେ ହୁଓ୍ୱାକିଇୟେ । ବିଶ୍ ଅଚାନକ ତାୟାଆ ହମରେ ଲାଗାଅଜାନା । ଆଏ ହେନ ତା ଆରେଗେ ଗଏ ଜାନା । ହ ଏ-ନ ତା ରେଗେ ତାଇକିନା । ରତୁଓ୍ୱ ଏ-ନ ତା ରେଗେ ଇଣ୍ଡାଆଲିନା । ଜା-ପା ଆରିୟା ବୁନୁମ ଉଣ୍ଡୁରେ ବିଂ ବଲଜାନା । ଜୁକା କାଆଡ଼ିରେ ହୟ ହୁଜୁଲିନା । ବିଙ୍ଗ ଉଜୁଉ କିଡ଼ା ହୟରେ ରତୁ ସାଡ଼ି ଜାନା । ହ ବିଶ୍‌ରେ କା-ଏ ଗ-ଏ ଲିନା । ରତୁ ଅଡ଼କେ ସାଡ଼ି ତାନା । ଆଏ କୁରକୁରଦେ ନେତେଏ କଡେ-ଏ କିୟେଏ । ବିଙ୍ଗ ବୁନୁମ ଉନଡୁରେ ବଲବାନା । ରତୁ ସାଡି କା ହକାଜାନା । ବିଂ ଉଡୁ କିଡ଼ା ଇମିନ୍ ଦାଣା ହୁଓ୍ୱେ କି ରିୟ କା ଗ-ଏଜାନା । ଇନାମେନତେ ଆଏ କୁର୍‌କୁତେ ଅଲଜାନା । ଜାପାଆରେ ମିନାଆ କେଜୁର ଦାରୁ ତାଆରେ ବିଶ ଉଲେକିଡ଼ା । ଏ ନ ମୁସିଂଏ ତ ଜାମ୍ବୁଉ ବିଂ ଏ ବିଷ ଗବାଜାନା । କେଜୁର ଦାରୁରେ ବିଷ ତାଇଜାନାତେ ଇନା ଗଅୟା ।

ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ଗାଈ ଜଗୁଆଳି ଥିଲା । ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଗାଈ ଚରେଇବାକୁ ନିଏ । ସାଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ନିଏ । ଜଂଗଲରେ ସେ ବଂଶୀ ବଜାଏ ।

ଦିନକର ଘଟଣା, ସବୁଦିନ ଭଳି ଗାଈ ଜଗିବାକୁ ଯାଇଥାଏ । ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ବଂଶୀ ନେଇଥାଏ । ସେଦିନ ତାର ଭଲଯୋଗ ନଥିଲା । ହଠାତ୍ ଏକ ଧମଣା ସାପ ଆସି ତାକୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଲା । ବିଷ ହଠାତ୍ ତା ଦେହରେ ଖେଳେଇ ଗଲା ଏବଂ ସେ ସେଇଠି ମରିଗଲା । ଲୋକଟି ସେଠି ପଡ଼ି ରହିଲା । ବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଲା । ସାପଟି ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ଉଇ ହୁଙ୍କାରେ ପଶିଗଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ପବନ ବହିଲା । ପବନରେ ବଂଶୀରୁ ସ୍ୱର ବାହାରିଲା । ସାପ ଭାବିଲା, ଲୋକଟି ବିଷରେ ମରିନାହିଁ । ବଂଶୀ ପୁଣି ବଜାଉଛି । ସେ ରାଗରେ ବାରମ୍ବାର ଲୋକଟିକୁ କାମୁଡ଼ି ହୁଙ୍କାରେ ପଶିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ବଂଶୀ ବାଜିବା ବନ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ ।

ସାପ ଭାବିଲା, ମୁଁ ଏତେଥର କାମୁଡ଼ିଲି । ହେଲେ ଲୋକଟି ମଲାନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ ରାଗରେ ବାହାରି ଆସି ତାର ବିଷକୁ ନିକଟରେ ଥିବା ଖଜୁରୀ ବୁଦାରେ ବାନ୍ତି କରିଦେଲା । ସେହି ଦିନଠାରୁ ଧମଣା ସାପର ବିଷ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଖଜୁରି କଣ୍ଟାରେ ସେହି ବିଷ ରହିଗଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ମୁଣ୍ଡା ଭାଷାରେ ଲେଖ (ମୁଣ୍ଡା ଭାଷାତେ ଅଲେମ୍)

ଠେକୁଆ ....

ସାପ ....

ପ୍ରଜାପତି ....

୨. ତଳ ଛବି ଦେଖି ଗପଟିଏ କୁହ

(ଲାତାର୍ ଛାପା ନେଲ୍‌କେତେ କାହାନୀ ମିଆଦ୍ କାଜିମ୍)

୩ . ପାଣିରେ କିଏ ରହେ ? (ଦାଆରେ ଡାଇଧାଡ଼ିନାଏ ଅକଏ ?)

୪. ହାତୀ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ପାଖକୁ କେଉଁବାଟେ ଯିବ ?

(ହାତି ନାମତାନାଏ ମୁଇଁକେ, ହରା ନାମ୍‌ତାମ୍)

ପାଠ - ୫

ମୁଇ ଅଡ଼ଃ ହାତୀ ଲାଡ଼ାଇ

(ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଓ ହାତୀ ଲଢ଼େଇ)

ମୁଇକୋ ଆକୁକୋ ଚାଷ୍ ଲେଦା । ମିଡଃ ସାରାଆଃ କେ ଦାସି କୋ ଯୋଗାଅ କିଆ । ସାରାଆ ଆଁକୁ ହରତାଇ କେନା । ମୁସିଂ ମିଡ଼ ହାତୀ ହିଜୁରକେ ତେ ଜମେ ତାଇ କେନା । ଏନ୍ ସାରାଆ ଜୋର୍ ତେ ମୁଇକକେ କେୟା କେଦ୍ କଓ୍ୱାଏ । କେୟା ଆୟୁମ କେ ତେ ସୋବେନ୍ ମୁଇ କୋ ହିଜୁଉ ଲେନାକୋ । ହାତୀ କେ କୋ ହୁଏଃ କିୟେକ । ହାତୀ ଆଜୁଁ ଜମ୍ ବାଗି କେୟାତେ ନିଃର୍ ଯାନାଏ ।

ଦଳେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଆଖୁ ଚାଷ କଲେ ।

ଗୋଟିଏ ମାଙ୍କଡ଼କୁ ଜଗୁଆଳୀ ରଖିଲେ । ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଆଖୁ ଜଗୁଥାଏ । ଦିନେ ଗୋଟିଏ ହାତୀ ଆସି ଆଖୁ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ମାଙ୍କଡ଼ଟି ପାଟି କରି ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲା । ପାଟି ଶୁଣି ସବୁ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଆସିଲେ ।

ହାତୀକୁ କାମୁଡ଼ିଲେ । ହାତୀ ଆଖୁ ବଗିଚା ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧.ଗଛ ଚଢ଼ି ପାରିବ କିଏ ? (ଦାରୁ ରାକାବ୍ ଧାଡ଼ିୟାଏ ଅକଏ ?)

କୁଲାଇ

ବାନ୍ଦାରା

ତୁହୁଡ୍

ବିଇନ୍

ହାରିନ୍

୨. ଠେକୁଆର ମୁଣ୍ଡ ଖୋଜିଦିଅ (କ୍ବାଲଇୟାଃ ବଅ ନାମ୍ତାମ୍)

୩. ଫେଡ଼ି କୁହ । (କାଟାଅକତେ କାଜିମେ)

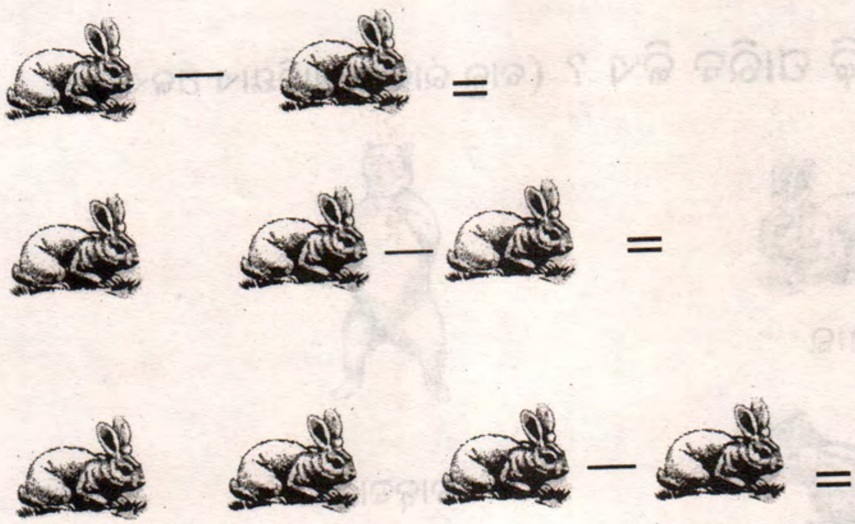

୪.ବିନ୍ଦୁ ଯୋଡ଼ । (ବିନ୍ଦୁ ଯୋଡ଼ାଏମେ)

ପାଠ - ୬

ବିଲାଇ କାଟିଆ ଜମାୟେ ଚିକାନ୍‌ଲି ?

(ବିଲେଇ ମୂଷା ମାରେ କାହିଁକି ?)

ମାଙ୍ଗୁ - ଉରିକି, ବିଲାଇ, ସେତା, ସିମ୍ ଆସୁଲକତାଇନେ ଉରିକି ଡୁଓ୍ବା ଏମ୍ ତାଇନେ । ସେତା ଅଢ଼ା ହର ତାଇନେ । ସିମ ଆଣ୍ଡା ଏମ୍ ତାଇନେ । ଲିକିନ୍ ବିଲାଇ ଯେତାନ୍ କାଏ କାମି ଗିତିକ୍ ଗିତିକ୍ ଜମ ତାଇନେ । ମୁସିଙ୍ଗ୍ ଉରିକି, ସେତା, ସିମ୍ ବିଚାରକେଦା କୋଯେ ବିଲାଇ ଯେତାନ୍ କାଏ କାମି ହାର୍ ଖାଲି ଦୁବକେ ତେଜମତାନାଏ । ମାଙ୍ଗୁକେ କାଜିକେ ତୋହାର୍ ତାୟାବୁ । ଏନ୍ ବାକାଡ଼୍ କେ ସାରିକେଦ୍ ବିଲାଇଏନ୍ ହୁଲାଂୟେତେ (ମାଲିକ) ଗମ୍‌କେ ଅଢ଼ାରେ ହୋନି ଜମ୍ କିଏ ।

ମାଙ୍ଗୁ ଗାଈ, ବିଲେଇ, କୁକୁର, କୁକୁଡ଼ା ପୋଷି ଥିଲା । ଗାଈ କ୍ଷୀର ଦେଉଥିଲା । କୁକୁର ଘର ଜଗୁ ଥିଲା । କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ଦେଉଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ବିଲେଇ କିଛି ନ କରି ଶୋଇ ଶୋଇ ଖାଉଥିଲା ।

ଦିନେ ଗାଈ, କୁକୁର, କୁକୁଡ଼ା କଥା ହେଲେ । ବିଲେଇ କିଛି କାମ ନ କରି ଖାଲି ବସି ଖାଉଛି । ଏ କଥା ମାଙ୍କୁ କହିବା ।

ବିଲେଇ ଏହା ଶୁଣିଲା । ସେହି ଦିନରୁ ମାଲିକ ଘରେ ମୂଷା ମାରିଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ . ଘରେ ପୋଷୁଥିବା ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଚିହ୍ନ

(ଉଢ଼ାରେ ଆସୁଲକ ଜାଉନ୍ତ ଅଡ଼ଃ ଅଡ଼େ ନେଲ୍ ଉରୁମକମ୍)

କ) କୁଲା

ଖ) ବିଲାଇ

ଗ) ସେତା

ଘ) ସିମ୍

ଙ) ଓରିକ୍

୨.ବିଲେଇ ଖୋଜୁଛି ମୂଷା ପାଖକୁ ରାସ୍ତା, କହିଦିଅ ତ..

(ବିଲାଇ ନାମ୍ତାନାଏ କାଟିଆ ତାଃତେ ହରା, କାଜିତାମ୍ ....)

୩. ଗଣି କୁହ (ଲେକା କେତେ,କାଜିମ୍)

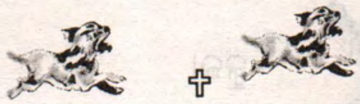 = ୧ + ୧= ୨

= ୨ + ୧= ୩

= ୩ + ୧= ୪

୪. ରଙ୍ଗ ଦିଅ (ରଂଗ ଏମେମ୍)

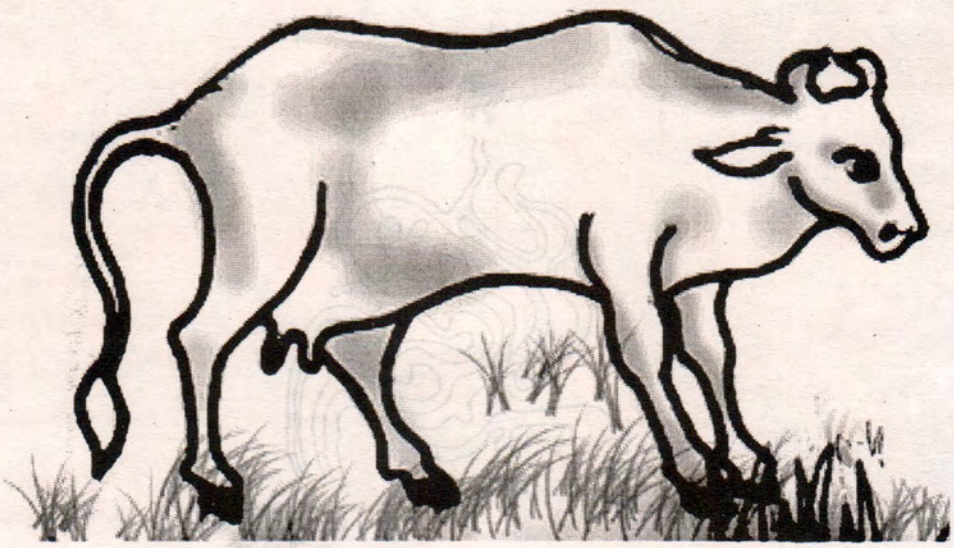

ପାଠ - ୭

ବିଂଗ୍‌ରେୟା ଗନଜଃ

(ସାପର ମୃତ୍ୟୁ)

ମିଆଦ୍ ହାତୁ ତାଇକେନା । ରାମୁ ଏନ୍‌ତାରେ ତାଇନୋଃ ତାଇକେନା । ଇନିକ୍ ସିମ୍ ଆସୁଲ ଲିଜାଏ । ସିମ୍ ଆଣ୍ଡା ଏମ୍ ତାଇ କେନା । ମିୟାଦ୍ ବିଂଗ୍‌ ସବେର୍ ହୁଲାଂ ଆଣ୍ଡା ଜମେୟାଃ । ମିୟାଦ୍ ହୁଡ଼ିଂ ଊଂଡୁରେ ନିରାଏ । ରାମୁ ଇନିକ୍‌କେ ବିଡ଼ାଃ ଲାଗିନ୍ କୋସିସ୍ କେଡାଏ । ଆଣ୍ଡାକେ ଅୟଂ କେତେ ଏନ୍ ଜାଗାରେ ମାଡ଼ାଅ ତାଡ଼ାଏ । ବିଇଂ ଏନାକେ ଉଡ଼ କେଡ଼ା । ଲେକିନ୍ ଏନା ଗୋଟା ତାଇଜାନା । ବିଖଇଂ ନିର ଲାଗିନ୍ କୋସିସ୍ କେଡ଼ାଏ । ଏନ୍ ଉଣ୍ଡୁରେ ସେ ନୋ କାଏ ଧାଡ଼ି ଜାନାଃ । ବିଇଂ କେ ରାମୁ ବିଡ଼ା ଗୋଏର୍ କିୟାଏ ।

ଗୋଟିଏ ଗାଁ ଥିଲା । ରାମୁ ସେଠାରେ ରହୁଥିଲା । ସେ କୁକୁଡ଼ା ପୋଷିଥାଏ । କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ଦେଉଥାଏ ।

ଗୋଟିଏ ସାପ ଆସି ସବୁଦିନ ଅଣ୍ଡା ଖାଏ । ଖାଇଦେଇ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଫାଙ୍କରେ ପଳାଇଯାଏ ।

ରାମୁ ତାକୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ସେ ଅଣ୍ଡାକୁ ସିଝାଇ ସେହି ଜାଗାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲା ।

ସାପ ଆସି ସିଝା ଅଣ୍ଡା ଗିଳିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ପେଟରେ ଗୋଟା ରହିଗଲା । ସାପ ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ଫାଙ୍କରେ ଗଳି ପାରଲା ନାହିଁ । ରାମୁ ସାପକୁ ମାରିଦେଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ . କହ ଓ ଲେଖ (କାଜିମେ ଓ ଆଲେମ୍)

ଡୁହୁଢ୍ ଗୁଂଡୁଚି ମୂଷା ଡୁ......

ମୁଇଁ ପିଂପୁଡି ...ଇଁ

ହାରିନ୍ ହରିଣ ହା... ନ୍

ମେରମ୍ ଛେଳି ମେର...

୨. ତଳ ଛବି ଦେଖି ଗପଟିଏ କୁହ

(ଲାତାର୍ ଛାପା ନେଲକେତେ କାହାନୀ ମିଆଦ୍ କାଜିମ୍)

୩ . କିଏ ଅଣ୍ଡା ଦିଏ ? (ଆଂଡା ଏମ୍ଆକ ଅକଏ ଅକଏ ?)

୪ . ରଙ୍ଗ ଦିଅ (ରଂଗ ଏମେମ୍)

ପାଠ - ୮

ତାଏନ୍ ସିମ୍ କାଏ ଜଅ ମା
(କୁମ୍ଭୀର କାହିଁକି କୁକୁଡ଼ା ଖାଏ ନାହିଁ)

ମିୟାଦ ସିମ୍ ସବେନ୍ ହୁଲାଙ୍ଗ ନାଇତେ ସେବାଏ । ନାଇ ରାଆଃ ଦାଆଏ ନୁଏତାଇନା । ଏନ୍ ନାଇରେ ତାଏନ୍ ମିୟାଦ୍ ପଇନାଏ । ଇନିଃ ନେଲକିଇୟାଏ, ସିମ୍ ସବେନ୍ ହୁଲାଙ୍ଗ ନାଇଗେନାତେ ହିଜୁଃତାନ । ନାଇ ରାଆ ଦାଆଏ ନୁଏ ତାନା । ତାଏନ୍ ଇନିଃକେ ଜମ୍‌ମାଏ ସାନାଙ୍ଗ୍ ତାନା । ସିମ୍‌ମାଏ କାଜିୟା ଆଇୟା ହାଗା ଇଞ୍ଜ ଆଲମ ଜମିଞ୍ଜା । ତାଏନ୍ ଆଏକେ ବାଗି ତାଇୟା । ଉଳୁଃ କେଦାଏ ହାଗାଏ ମେ ତାଏଙ୍ଗ୍ ତାନା ମିଶିକେ ଚିଲକଂ ଜମିୟା ? ଏଟାଆ ହୁଲାଙ୍ଗ ସିମ୍‌କେ ନାଇ ତାଆରେ ନେଲ କିଇ ତେ ଅଳଃ ଗି ଜମିୟାଞ୍ଜ ମେନ୍‌ତେ କାଜିତାନା । ଅଳଃଗି ସିମ୍‌ମାଏ କାଦିୟାଇୟା-ଦୁଲାଳହାଗ ଇୟ୍ଞ ଆଲମ୍ ଜିମିଞ୍ଜା । ତାଏନ୍‌ନାଏ ଉଳୁଃ କେଦା ଆଞ୍ଜ ଚିଲ୍‌କା ତେ ସିମାଆ ହାଗାଞ୍ଜ ଅତାନା ? ଇଞ୍ଜ ଦ ଦାଆରେଞ୍ଜ ତାଇନା ଅଳଃ ସିମଦ ଅତେରେ । ତାଏନ୍ ଚିନାଆୟ କାଏ ପାହାମ ଦାଲି ଯାନା । ମୁସିଂ ଭିତ୍‌ମାଛି କେ କୁଲିକିଇୟା । ହେ ଗାତିତ ସିମ୍ ଆଞ୍ଜାଆ ଚିଲ୍‌କା ତେ ମିସି ଠଅତାନା । ଭିତ ମାଛି କାଜିୟାଇୟା - ଓଃ ଦେନ୍ ଗାଜି ଆମ କାମ୍ ସାରିୟା ଚି ? ହର, ତାଏନ ଭିତ୍‌ମାଛି ସବେନ୍ ଅଣ୍ଡାୟାକା । ଆବୁ ସବେନକ ଅଣ୍ଡାଏ ତେବୁ ଜନ୍ମଆ କାନା । ସିମୟ ଅଣ୍ଡାଏ ତେ ଜାନାମ କାନା । ଏନାମେନ୍ତେ ଆମେ ସବେନ ହାଗାମିଶି । ନାଆଃମ୍ ବୁଝାଅ ଜାନା ? ତାଏନା ଏଁ କାଜିତାନା - ଓଃ ଏନ୍‌କା କାଜି । ଏନାମେନ୍ତେ ତାଏନ୍ ସିମ୍ କାଏ ଜଅ ମା ।

କୁକୁଡ଼ାଟିଏ ସବୁଦିନ ନଈକୁ ଯାଏ । ନଈର ପାଣି ପିଏ । ସେଇ ନଈରେ କୁମ୍ଭୀରଟିଏ ଥାଏ । ସିଏ ଦେଖିଲା, କୁକୁଡ଼ା ସବୁଦିନ ନଈକୂଳକୁ ଆସୁଛି । ନଈର ପାଣି ପିଉଛି । କୁମ୍ଭୀର ତାକୁ ଖାଇବାକୁ ଚାହିଁଲା । କୁକୁଡ଼ା କହିଲା, ଭାଇ, ମୋତେ ଖାଅନାହିଁ । କୁମ୍ଭୀର ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା । ଭାବିଲା, ଭାଇ ବୋଲି ଡାକୁଛି, ଭଉଣୀକୁ ଖାଇବି କିପରି ? ତା' ପରଦିନ କୁକୁଡ଼ାକୁ ନଈ ପାଖରେ ଦେଖି କୁମ୍ଭୀର ତାକୁ ପୁଣି ଖାଇବ ବୋଲି କହିଲା ।

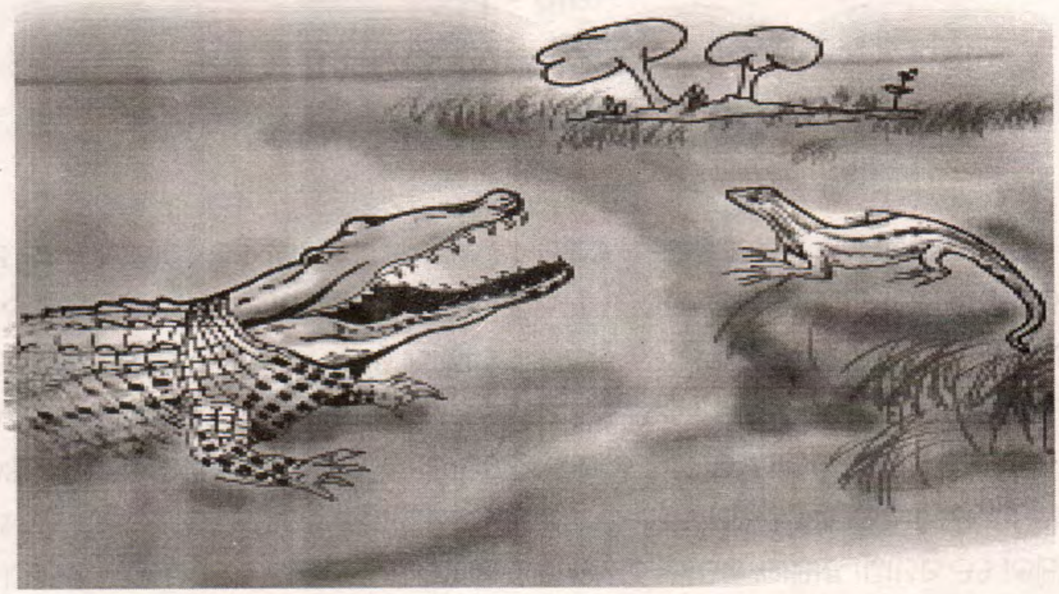

ପୁଣି କୁକୁଡ଼ା କହିଲା - ହେ ଭାଇ, ମୋତେ ଖାଅ ନାହିଁ । କୁମ୍ଭୀର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପୁଣି ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା । କୁମ୍ଭୀର ଭାବିଲା, ମୁଁ କେମିତି କୁକୁଡ଼ାର ଭାଇ ହେଲି ? ମୁଁ ତ ପାଣିରେ ରହେ, ଆଉ କୁକୁଡ଼ା ତ ଭୂଇଁରେ । କୁମ୍ଭୀର କିଛି ଭାବି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଦିନେ ଝିଟିପିଟିକୁ ପଚାରିଲା, ହେ ସାଙ୍ଗ କୁକୁଡ଼ା ମୋର କିପରି ଭଉଣୀ ହେବ ? ଝିଟିପିଟି କହିଲା - ଓଃ, ଏଇ କଥା, ତମେ ଜାଣିନ ? କଇଁଚ, କୁମ୍ଭୀର, ଝିଟିପିଟି ସବୁ ଅଣ୍ଡା ଦିଅନ୍ତି । ଆମେ ସବୁ ଅଣ୍ଡାରୁ ଜନ୍ମ । କୁକୁଡ଼ା ବି ଅଣ୍ଡାରୁ ଜନ୍ମ । ତେଣୁ ଆମେ ସବୁ ଭାଇଭଉଣୀ । ଏବେ ବୁଝିଲ ?

କୁମ୍ଭୀର କହିଲା - ଓଃ, ଏମିତି କଥା । ଏଣୁ କୁମ୍ଭୀର କେବେ କୁକୁଡ଼ା ଖାଏ ନାହିଁ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧- ଦେଖ କହ

	ମୁଣ୍ଡା	ଓଡ଼ିଆ
	ଉରିଇ	ଗାଈ
	ହାତି	ହାତୀ
	ମେରମ	ଛେଳି
	ସିମ୍	କୁକୁଡା

୨.ବିନ୍ଦୁ ଯୋଡ଼ (ବିନ୍ଦୁ ଦଲାଅ ଏପେ)

୩. କିଏ କେଉଁଠି ରହେ ? (ଅକଏ କତାଃରେ ଡାଇନା)

କୁଲା

ହାକୁ

ମେରମ୍

ବାନ୍ଦାରା

୪. ମିଶେଇ କୁହ (ମିଶାଅ କେତେ କାଜିପେ)

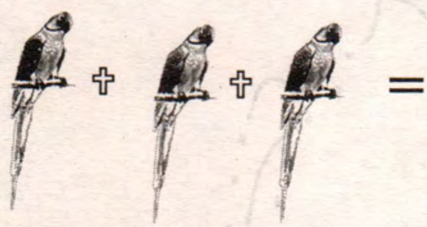

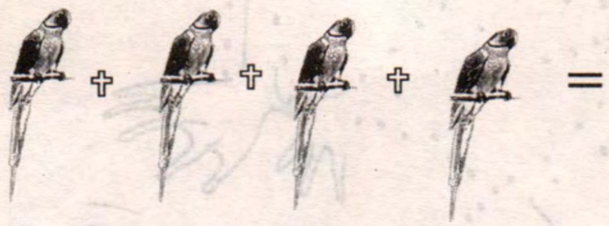

ପାଠ - ୯

ପୁରା ଜୁଲିଦାର୍

(ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ)

ଚକେ, ଟେଟେଙ୍ଗା, ହୁନି ଅଳଃ ନେଉରା ଉପୁନିଆ ଗାତି । ନାଇଗେନା ରାଆଃ ବାଲି ଦାରୁରେ ବାସାଏ ତାଇନାକ । ମୁସିଂ ଉପୁହଳ ଯାକେଜ୍ ଗାତି ଯାନ୍‌ତେ ନାଇ ଊିତାରତେ ରହଳ ଗିତଲରେ କ ସେନଅଃ ଯାନା । ଅଚାନାକ୍ ଦାଆଃ ହିଜୁଃ ଜାନତେ ନାଇ ପେରେଏ ଜାନା । ଉପୁନ୍ ଗାତି କ ଉଳୁଃରେକ ଠଅଜାନା । ଗେନ ତେ ଚିଲିକା କ ସେନଆଃ । ନେ ସାମାଏରେ ମିୟାଦ୍ ମାରାଙ୍ଗ୍ ହର ଦାଆଃରେ ଆତୁ ହିଜୁଃ ତାନ୍‌କ ନେଲ କିଃ ତେ ଉପୁନ ହଳ ଯାକେଦ୍‌କ ହାକାଅ କିଇୟା । ହର ହାଗା ଆଲେକେ ଆମାଃ ଦୟାରେ ଦୁବ୍‌କେତେ ଗେନାତେ ଇଦିଲେମ୍ । ହରଏ କାଜିୟାଦ କଆ ଏଲା ସବେନ୍ କ ଇଞ୍ଜାଆଃ ଦୟାରେ ଦୁବ୍‌ପେ । ଉପୁନ୍ ହଳଯାକେଦ୍ ଦୟାରେ ଦୁବ୍‌କେତେ କୂଳ ପାତେ ସାମାଙ୍ଗ କେଦା ।

ବେଙ୍ଗ, ଏଣ୍ଡୁଅ, ମୂଷା ଓ ନେଉଳ ଚାରି ସାଙ୍ଗ । ନଈ କୂଳରେ ଥିବା ବର ଗଛରେ ବସା ବାନ୍ଧି ରହୁଥାନ୍ତି ।

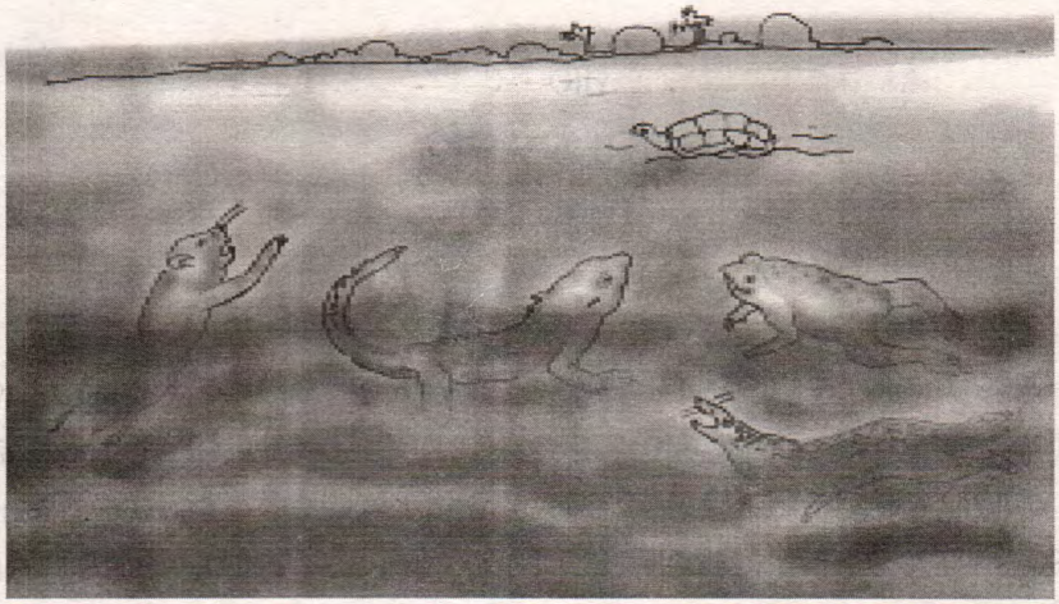

ଦିନେ ଚାରିଜଣଯାକ ସାଥି ହୋଇ ନଈ ଭିତରେ ଥିବା ଶୁଖିଲା ବାଲିରେ ଚାଲିଗଲେ । ହଠାତ୍ ପାଣି ଆସି ନଈ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଦୁଇକୂଳ ଉଛୁଳିଲା । ଚାରି ସାଙ୍ଗଙ୍କ ଭାଲେଣି ପଡ଼ିଲା । କୂଳକୁ ଯିବେ କିପରି ? ଏହି ସମୟରେ ବଡ଼ କଇଁଛଟିଏ ପାଣି ସୁଅରେ ଭାସି ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ଚାରିଜଣଯାକ ଡାକ ପକାଇଲେ ।

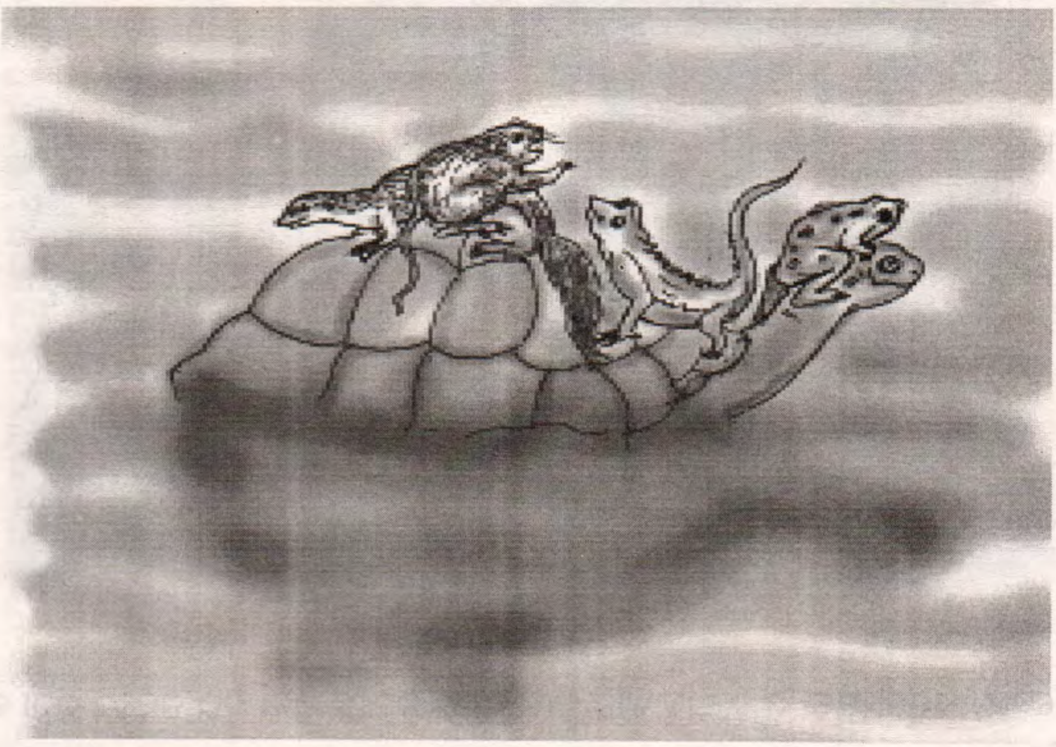

କଇଁଛ ଭାଇ, ଆମକୁ ତୁମ ପିଠିରେ ବସାଇ କୂଳକୁ ନେଇ ଯାଅ । କଇଁଛ କହିଲା, ଆସ ସମସ୍ତେ ମୋ ପିଠିରେ ବସ । ଚାରିଜଣଙ୍କୁ ପିଠିରେ ବସେଇ କଇଁଚ କୂଳ ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧.ଗୁଣନ କରି କୁହ (ଲେକାକେତେ କାଜିମ୍)

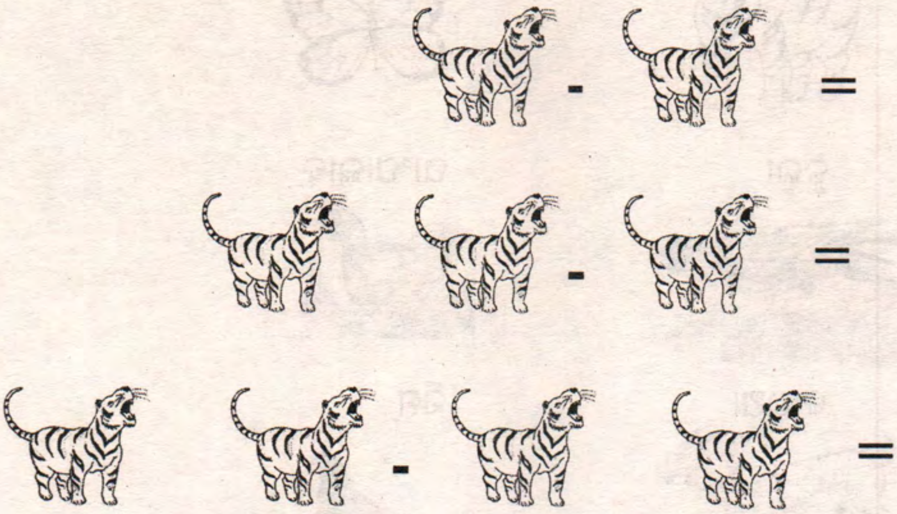

୨. କେତୋଟି ଠେକୁଆ ଅଛନ୍ତି ଗଣି କୁହ
(ଚିମିନାଂ କୁଲାଏ ମେନାକଅ ହିସାବ କେତେ କାଜିମ୍)

୪. ଆକାଶରେ କିଏ ଉଡ଼ିପାରିବ (ସିରମାରେ ଅକଏ ଆପିରେଆଏ)

କୁଲା

ପାଂପାଲାଦ୍

କାଉଆ

ସିମ୍

ମେରମ୍

ଦୁଦୁମୁଲ

୪. ଗପଟିଏ ଭାବ (କାହାନି ଉଲୁଉ ପେ)

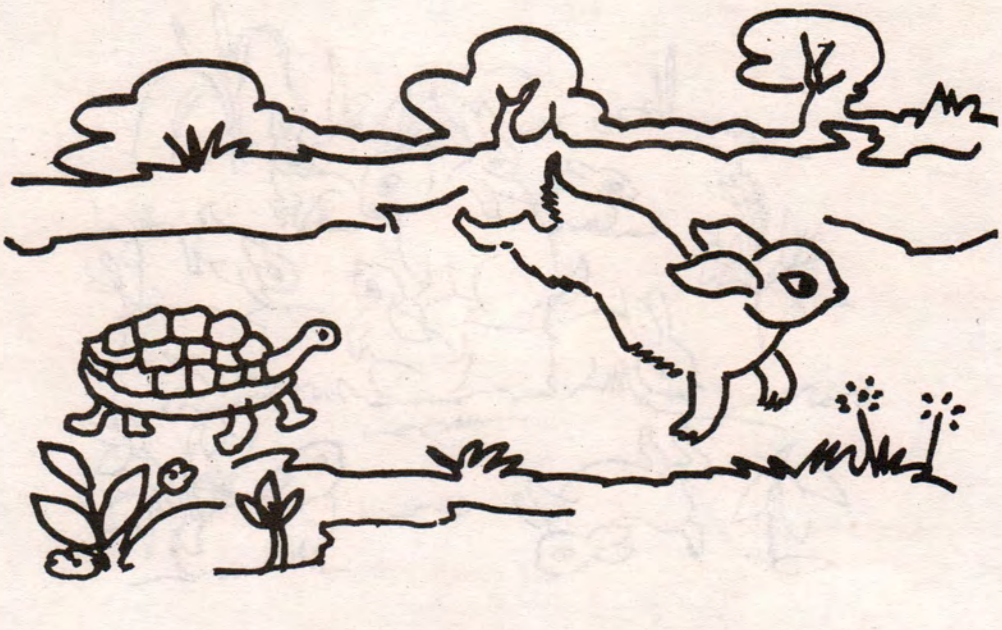

ପାଠ - ୧୦

ଙ୍ଗା ଚକେୟାଆ ଲାଏ ରାପୁଉ ଜାନା
(ମା ବେଙ୍ଗର ପେଟ ଫାଟିଲା)

ମିଆଦ୍ ପୋଖରାରେ ଏଙ୍ଗା ଚକେ ଆଡ଼ଅ ଆଯାଆ ହୋନ ଏକା ତାଇ କେନା । ମୁସିଙ୍ଗ୍ ଏଙ୍ଗା ଚକେ ଜମେୟାଅନତେ ସେନ୍ କେନା । ଇମିତାଙ୍ଗ ଚକେ ହୋନ କ ମିଆଦ୍ ମାରାଙ୍ଗ୍ କେଡ଼ା କୋ ନେଲ୍ କି ଯାନମିନାଙ୍ଗ୍ ମାରାଙ୍ଗ ଜାଉଦ୍ ଚୁଇଲାଅ କାକୋ ନେଲ ଲିଜା ଲିନିଜ୍ କେ ନେଲ କେତେ ରସୁ କୋ ବର ଯାନା । ଟିମିନ୍ ବେଡ଼ା ତାୟମ ତେ ଏଙ୍ଗା ଚକେ ହୁଜୁ ଯାନାଏ । ଚକେ ହନ୍ କ ଆକଆ ଏଙ୍ଗାକେ ସବେନ୍ କାଜି କୋ ଉଦୁବାଯା । ଆୟ ଆୟ । ଇସିଙ୍ଗ ଆମେତେ ଇସୁ ମାରାଙ୍ଗ୍ ଜାଉଦ୍ ନେଲ କେତେ ବର ଯାନାଲୋଏଙ୍ଗା ଚକେ କାଜି କେଦାଏ, ଇଙ୍ଗଗେତେ ମାରାଗ୍ ଅକୋଏ ? ଆଯାଆ ଲାଏରେ ତିଈ ସାବ୍ କେତେ କାଜି କେଦାଏ । ଲାଏ ଫୁଲାଅ କେତେ କାଜି କେଦାଏ, ନିମିନ୍ ମାରାଙ୍ଗ ! କାହା ୟୋ ଆଡ଼ଅ ମାରାଙ୍ଗ ଆଡ଼ଅ ଜରତେ ଲାଏ ଫୁଲାଅ କେତେ କାଜି କେଦାଏ ଆଡଅ ମାରାଙ୍ଗହାଁ ୟୋ ଆଡ଼ଅ ମାରାଙ୍ଗ । ନେଲେକା ଉଦୁବ୍ ଉଦୁବ୍ ତେ, 'ଏଙ୍ଗା ଚକେୟା ଲାଏ ଢ଼ୋ କିନା ରାପୁଉ ଜାନା ।' ହୋନ ଚକେ କୋ ରାଆରେ କୋ ବାଲାଏ ଜାନା, "ଏଙ୍ଗା ଏଙ୍ଗା ।"

ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀରେ ମା ବେଙ୍ଗ ଓ ତା ଛୁଆମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଦିନେ ମା ବେଙ୍ଗ ଆହାର ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଛୁଆ ବେଙ୍ଗମାନେ ବଡ଼ ମଈଁଷିଟିଏ ଦେଖିଲେ । ଏତେ ବଡ଼ ଜୀବ କେବେ ଦେଖି ନଥିଲେ । ତାକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଡରିଗଲେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ମା ବେଙ୍ଗ ଆସିଲା । ବେଙ୍ଗ ଛୁଆମାନେ ତା ମାକୁ ସବୁ କଥା କହିଲେ ।
ମା ମା ! ଆଜି ତୁମଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଗୋଟିଏ ଜୀବ ଦେଖି ଡରିଗଲୁ ।

ମା ବେଙ୍ଗ କହିଲା, "ମୋଠାରୁ ବଡ଼ ଆଉ କିଏ ଅଛି ?" ବେଙ୍ଗ ତା ପେଟରେ ହାତ ରଖି ପେଟକୁ ଫୁଲାଇ କହିଲା, ଏତେ ବଡ଼ !

ନା ମା ଆହୁରି ବଡ଼ । ମା ବେଂଗ ଆହୁରି ବଡ଼କରି ପେଟ ଫୁଲାଇ କହିଲା, ଏତିକି ବଡ଼ ? ନା' ମା ଆହୁରି ବଡ଼ । ଏପରି କହି କହି ତା ପେଟ ଢ଼ୋ କିନା ଫାଟିଗଲା । ଛୁଆ ବେଙ୍ଗମାନେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ମା ମା !!!"

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଖାଲିଘର ପୂରଣ କର (ଖାଲି ଉଓ୍ୱାଆ ପେରେ ଏ ପେ)

ବେଂ.....

ମ.....ଷି

୨. ଖାଲିଘରେ ଗୋଡ଼ ଗଣି ଲେଖ

(ଖାଲି ଉଓ୍ୱାଆରେ କାଟା ଲିକାକେତେ ଅଲେପେ)

....

....

....

୩. ଖାଲିଘର ପୂରଣ କର (ଖାଲି ଉଓ୍ୱାଆ ପେରେ ଏପେ)

୧ □ ୩ ୪ □ ୬, ୭ □ ୯

□ ୨ □ ୪ ୫ ୬ □ ୭ □

୧ ୨ ୩ □ ୫ ୬ □ ୮ □ ୧୦

୪. କିଏ କେଉଁଠି ରହେ ଗାର ଦିଅ

(ଅକଏ ଅକନ୍‌ରେ ତାଇନେ ଗାଆରେ ପେ)

ଜଳ ସ୍ଥଳ